

Borst-Eilers

Het derde punt betreft de laatste brief van de minister over de aanrijtijden. Nederland staat achter in de rij wat de aanrijtijden betreft. Het gaat dan om de tijden na het vertrek, niet om de tijden na een melding.

Deze drie belangrijke punten zou de minister nu kunnen oplossen.

Minister **Borst-Eilers**: Mevrouw de voorzitter! Ik kan die drie punten op dit moment niet structureel oplossen. Mevrouw Hermann noemde mijn herhaling een zwaktebod, maar ik herinner haar aan de onvergetelijke woorden van de heer Bolkestein: herhaling is de moeder van de politiek. In ieder geval zijn mijn herhalingen niets anders dan een steeds maar weer uitleggen dat de problemen voor dit jaar kunnen en zullen worden opgelost en dat er met ingang van volgend jaar zicht zal zijn op structurele oplossingen.

Ik heb met de heer Van Woerkom van de ANWB zelf over deze kwestie gesproken. Hij heeft gezegd dat hij daar op dit moment niet in kan stappen. Ik heb hem gevraagd er niet definitief afscheid van te nemen maar te wachten tot volgend voorjaar duidelijk is welke structurele oplossingen het kabinet aan de sector biedt. Ik blijf het namelijk interessant vinden dat een efficiënte organisatie als de ANWB zich met een aantal van deze ambulance-diensten zou willen bemoeien.

Voor de Arbeidstijdenwet heb ik voldoende geld beschikbaar gesteld, zoals ook in de zorgnota staat. Dat probleem is dus opgelost, hetgeen de sector kan bevestigen.

De heer **Weekers** (VVD): Voorzitter! Ook de VVD-fractie vindt de ambulancezorg van vitaal belang. De kwestie vraagt dan ook om structurele oplossingen in plaats van van incident naar incident te hobbelen. Tot zover kan ik de minister ook volgen. Mijn fractie constateert echter dat het knelpuntenonderzoek voortdurend vooruit wordt geschoven. Het onderzoek zou immers in het afgelopen voorjaar naar de Kamer worden gestuurd, terwijl nu wordt gesproken van maart 2001. Hoe gaat de minister ervoor zorgen dat het knelpuntenonderzoek wordt versneld? Is de minister bereid om op basis van 85% van de respons, die zij nu al heeft, een inhoudelijke rapportage aan de Kamer te zenden?

Ten slotte wil ik de minister verzoeken om de derde vraag van de heer Buijs te beantwoorden aangezien die vraag is blijven liggen. Het betreft het CTG dat van de minister opdrachten krijgt om bepaalde knelpunten op te lossen, omdat er geen ambulancevervoerders failliet mogen gaan. Het CTG stelt echter dat het een richtlijn van het ministerie nodig heeft, omdat het niet zomaar geld op iemand zijn giro kan overmaken.

Minister **Borst-Eilers**: Het onderzoek is inderdaad later gestart en zal dus ook later gereed zijn. Op de vraag of ik bereid ben om op 85% respons een inhoudelijke reactie te geven, zeg ik de Kamer in ieder geval toe dat ik de resultaten van het onderzoek zodanig zal benutten, voor 100% of anderszins voor 85%, dat het kabinet bij de Voorjaarsnota een besluit kan nemen. Dat is de eerste gelegenheid – zeg ik tegen de heer Weekers, die dat de begrotingscyclus kennende ook weet – waarop het kabinet voor het jaar 2001 de uitgabenruimte weer kan verhogen. Dat kan dus nu niet meer, tenzij we nu besluiten in de zorgnota reallocaties te gaan toepassen. Het debat over de zorgnota vindt op 13 november plaats.

Het CTG krijgt geen opdrachten van de minister. Het is een zelfstandig bestuursorgaan. Slechts bij hoge uitzondering wordt een aanwijzing gegeven. Het CTG heeft een bestaande systematiek voor instellingen – of dat nu ambulances of ziekenhuizen zijn – die in financiële problemen verkeren, waardoor zij de continue zorgverlening niet kunnen garanderen. Dat systeem past het CTG toe. Zoals ik al zei, is het CTG op dit moment met vier ambulancediensten in gesprek. Men heeft mij gezegd dat men het gesprek zo voert dat men de bestaande systematiek in deze situaties gewoon kan toepassen.

Mevrouw **Van Vliet** (D66): Voorzitter! De fractie van D66 heeft er geen behoefte aan om in te gaan op het ambulancevervoer voordat het gedegen onderzoek dat gedaan wordt, er ligt. Het gaat nu dus alleen om de korte termijn en de eventueel acute problematiek. Voor alle helderheid: kunnen acute problemen die tussen nu en het uitkomen van het rapport spelen, opgelost worden, ook voor de diensten buiten de

Wadden en Zeeland? Kan de minister daar met "ja" of "nee" op antwoorden? Zo ja, is daar dan nog onduidelijkheid over in het veld, ondanks het feit dat dit gecommuniceerd is met de zorgverzekeraars? En is de minister bereid om schriftelijk nog eens aan de ambulancediensten te laten weten dat deze mogelijkheid absoluut bestaat?

Minister **Borst-Eilers**: Voorzitter! Ik kan de eerste vraag beantwoorden met "ja". Er is een bestaande beleidsregel die het CTG kan toepassen voor instellingen die in financiële problemen zitten. Ik wil de tweede vraag ook met "ja" beantwoorden. Hoewel ik denk dat er na deze gedachtwisseling geen ambulancedienst meer is die het niet weet, ben ik voor alle zekerheid graag bereid om hen schriftelijk nog eens op deze mogelijkheid te wijzen.

Leden

De **voorzitter**: Ingekomen is de volgende brief.

"Voorzitter, Beste Jeltje, gewaardeerde collega's en medewerkers,

Hoe lang zat jij ook al weer in de Kamer, werd mij de afgelopen weken dikwijls gevraagd. En als ik dan antwoordde, 11 jaar, dan lieten de vraagstellers meestal begripvol en soms meewarig weten, dat het ook waarachtig geen wonder was, dat ik naar iets anders omzag.

Ik zie het niet als lang. De enige functie, die in dit huis op basis van anciënniteit verleend kan worden, heb ik niet eens gehaald. Te kort kamerlid om lid te zijn van de commissie in- en uitgeleide. Wellicht is deze erefunctie nog ooit voor mij weggelegd als ik over pakweg 10 jaar nog eens terugkeer in de Kamer. Dan moeten mijn opgebouwde jaren natuurlijk wel meetellen, teneinde een 'in- en uitgeleidebreuk' te voorkomen.

Waarom gebeurt dat overigens niet of slechts hoogst zelden, terugkeren in de Kamer? Waarom beschouwen wij jong, jonger, jongst als de hoogste graad van vernieuwing en de actieve deelname aan het Kamerwerk van ouderen met een schat aan ervaring veel minder?

Collega's, in deze afscheidsbrief wil ik een enkele grief over het dagelijks

Voorzitter

functioneren van de Kamer onder uw aandacht brengen. Bij stemmingen gaan wij uit van de fictie, dat alle kamerleden aanwezig zijn. Moties en amendementen worden aangenomen of verworpen vanwege het voor of tegen stemmen van hele fracties. Wij gaan er daarbij van uit dat eenieder van de fracties ook daadwerkelijk aanwezig is en heeft gestemd. Alleen wanneer de stemmen staken, althans vanuit de fictie dat iedereen er is, wordt er automatisch hoofdelijk gestemd. Als zo'n situatie voorzien wordt, spreken ze in mijn fractie van gevoelige stemmingen. Dat zijn stemmingen, waarbij belangrijke besluiten worden beïnvloed door de mogelijkheid of soms onmogelijkheid van eenieders aanwezigheid. Dan kan het gebeuren dat tuinders nog jaren milieuschadelijke gewasbeschermingsmiddelen mogen gebruiken, omdat iemand wegens ziekte niet aanwezig kan zijn.

Ik respecteer bij de huidige spelregels de uitslag van welke stemming dan ook en soms is het politiek geluk omgekeerd. Wat mij echter steeds meer is gaan tegenstaan zijn deze spelregels. Ik kan ze ook steeds minder makkelijk uitleggen aan mensen in mijn omgeving.

Waarom bij stakende stemmen ook niet gewoon uitgaan van de fictie van eenieders aanwezigheid? Uiteindelijk leiden ook veel hoofdelijke stemmingen tot een patstelling, hetgeen betekent dat moties en amendementen in dat geval zijn verworpen. De hoofdelijke stemming krijgt dan weer de nuttige betekenis, waarvoor het bedoeld was, namelijk het zichtbaar maken van individueel stemgedrag in gevallen waarbij dat tot een ander stemgedrag leidt dan dat van de fractie waartoe men behoort.

Ik realiseer mij bezwaren van praktische en misschien wel van staatsrechtelijke aard. Die kunnen echter niet groter zijn dan het bezwaar van besluitvorming die wordt beïnvloed door de daadwerkelijke fysieke onmogelijkheid van één of meer leden om aan de stemming te kunnen deelnemen.

Collega's, schrijvend aan deze afscheidsbrief borrelden nog veel meer thema's op, die ik graag aan dit voor mij bijzondere papier had willen toevertrouwen. Zo had ik graag enkele zinnen willen wijden aan de teruglopende opkomst bij verkiezin-

gen; een ontwikkeling die ons allemaal zorgen zou moeten baren. Ik mag echter vandaag niet teveel van uw tijd vragen, want terwijl ik druk bezig ben met onthechten gaat uw werk gewoon door.

Ik dank U allen voor uw collegialiteit en de medewerkers van alle diensten voor hun onvermoeibare inzet om ons het werk mogelijk te maken.

Een speciaal woord van dank wil ik richten aan de medewerkers van de bodedienst. Dank maar ook een verzoek om vergeving. Want ook ik heb mij de afgelopen jaren natuurlijk regelmatig bezondigd aan het zogenaamde briefjesritueel. Dat kleine theaterstukje, waarbij een kamerlid met een gezicht waarvan het staatsbelang afdruipt een bode wenkt om een hoogst vertrouwelijk document te bezorgen in vak K. Eenmaal discreet in vak K aangekomen leidt de boodschap van Kamerlid aan regering meestal tot een ondoordringelijke grijns. Liever nog had men uitbundig willen lachen, maar dat staat ongepast.

Hoeho staatsbelang?

De medewerkers van de bodedienst weten op een bewonderenswaardige wijze te voorkomen dat het decorumverlies waarvan natuurlijk sprake is al te zichtbaar wordt. Daarmee is natuurlijk pas echt het staatsbelang gediend. Ik wil hen daarvoor hartelijk danken.

Collega's en medewerkers.

De dichteres Judith Herzberg schreef: Bijna nooit zie je een vogel in de lucht zich bedenken, zwenken, terug.

Ik wens U allen het allerbeste in zowel uw politieke als persoonlijk leven.

Wij zullen elkaar nog vaak treffen.

Jan van Zijl."

Van dit ontslag is mededeling gedaan aan de voorzitter van het Centraal stembureau en aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Ik stel voor, deze brief voor kennisgeving aan te nemen.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Ik wil nog het

volgende naar aanleiding van de brief zeggen.

Geachte heer Van Zijl, beste Jan, ook deze brief is karakteristiek voor u. Tot op het laatst denkt u mee over het functioneren van de Kamer, zoals u dat in de afgelopen elf jaar steeds hebt gedaan in vele functies. Hoewel de snelheid waarmee u uw woorden pleegt uit te spreken, haast doet vermoeden, deed u dat met taai volharding en met geduld. In uw fractie was u, eerst als secretaris en later als vice-voorzitter, intensief betrokken bij alle reilen en zeilen. In de Kamer als geheel was het uw zorg, niet in de laatste plaats als voorzitter van de naar u genoemde commissie, het werk van de overheid voor burgers duidelijker te maken. De commissie-Van Zijl zocht ernaar de rijksbegroting inzichtelijker te maken en een manier te vinden, waardoor burgers kunnen zien waaraan de middelen die aan het rijk ter beschikking zijn gesteld, zijn besteed en of die bestedingen overeenkomen met de daarvoor gemaakte afspraken.

Hoewel ik van u weet dat u de eerste derde woensdag in mei hebt gezien als de baby die in de komende jaren veel zorg behoeft, moet het u toch voldoening hebben gegeven dat het kind inmiddels de eerste stappen heeft gezet. U zult op de vervolmaking van de beleidsverantwoording en de nieuwe begrotingsopzet geen directe invloed meer hebben, maar u kennende zult u van de zijlijn op z'n minst oplettend toezien. Als u over tien jaar, ouder en wijzer, terug mocht komen in de Kamer, zoals u zelf schrijft, zult u hopelijk zien dat uw inspanningen effect hebben gehad.

Toen u in 1989 in de Kamer kwam, begon u als woordvoerder landbouw. Uw maidenspeech hield u over de GATT en graanvervangers, maar uw rol later in het visserijdebat en het CTSV-onderzoek hebben heel wat meer stof doen opwaaien. Ook in de discussie over het veiligstellen van de AOW laat u uw sporen na. Nu gaat u zelf aan de andere kant zitten, hoewel ik niet weet of u nu bij de tweede macht gaat behoren, de uitvoerende macht, of bij de vijfde macht, die van de zelfstandige bestuursorganen. In beide gevallen moet u rekenen op kritische vragen van uw voormalige collega's. U hebt als Kamerlid al een belangrijk aandeel gehad in het denken over een ingewikkeld maatschappelijk

Voorzitter

verschijnsel: het veiligstellen van de AOW. Ook nu worden van u initiatieven verwacht voor het oplossen van moeilijke problemen. Wij wensen u daarbij veel succes en voldoening en hopen u nog vaak hier te mogen zien.

(Applaus)

De **voorzitter**: De overige ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Alvorens te vragen of iemand bij de regeling van werkzaamheden het woord wenst, wil ik enkele dingen tot u allen zeggen. Ik doe dat nu, omdat u nu allemaal in de zaal aanwezig bent.

In de eerste plaats is er in de wandelgangen veel te veel lawaai als in de zaal leden mondelinge vragen stellen en de antwoorden daarop willen horen. Vanaf volgende week zal het tijdens het vragenuur op dinsdag stiller moeten zijn, anders laat ik de wandelgangen ontruimen.

In de tweede plaats heb ik op het schema voor deze week laten vermelden dat u, als op donderdag de agenda voor de volgende week bekend is, tot 12.00 uur dinsdagmiddag kunt inschrijven voor die agenda. Anders is het, zeker in de begrotingstijd die wij nu tegemoetgaan, onmogelijk om nog tot enige planning te komen. Ik heb begrepen dat het deze week, toen het voor de eerste keer op het schema was vermeld, alweer niet is gelukt. Ik zal deze week dus enige coulance moeten tonen. Vanaf volgende week kan men zich echter alleen voor spoeddebatten of voor veranderingen in de agenda na 12.00 uur op dinsdag inschrijven als spreker. Ik vind het vervelend dat ik dit nu aan u moet zeggen, maar het schijnt de enige manier te zijn waarop u het allemaal hoort.

In de derde plaats weet u allemaal heel goed dat u voor de mondelinge vragen in eerste termijn twee minuten spreektijd hebt en opnieuw twee minuten in tweede termijn. Als

u bij de interruptiemicrofoon staat, hebt u één minuut voor vervolgvragen. Wij hebben daar inmiddels al aan toegevoegd dat u mag interrumperen en meerdere keren terug mag komen op uw onderwerp. De tijd die nu gemoeid is met mondelinge vragen, maakt dat ze niet meer gezien kunnen worden als echte mondelinge vragen en in dat geval moet u een ander soort van overleg met de regering aanvragen.

Nu, dit lijkt mij voor deze week wel voldoende.

Het woord is aan de heer Van den Berg.

De heer **Van den Berg** (SGP): Mevrouw de voorzitter! De vaste commissie voor Verkeer en Waterstaat heeft afgelopen donderdag overleg gevoerd met staatssecretaris De Vries van Verkeer en Waterstaat over de kerktelefoon. Omdat dit overleg helaas niet heeft geleid tot een definitieve oplossing zoals gewenst, wil ik u vragen het verslag van dit overleg op de plenaire agenda te plaatsen opdat een motie kan worden ingediend. Ik vraag dit mede namens de CDA-fractie. Zo mogelijk zou ik graag zien dat de plenaire bespreking op enigszins korte termijn plaatsvindt, want de mensen wachten al heel lang op de definitieve uitslag.

De **voorzitter**: Ik zal in de loop van de dag een nader voorstel doen.

Het woord is aan de heer Van de Camp.

De heer **Van de Camp** (CDA): Mevrouw de voorzitter! Nu u ons zo vermanend hebt toegesproken...

De **voorzitter**: Ik zie het zelf als opbouwend.

De heer **Van de Camp** (CDA): Dat kan samengaan. Nu u ons zo hebt toegesproken en gezien het feit dat u en ik samen 33 jaar lid zijn van dit huis, durf ik nauwelijks nog het woord te voeren. Ik zal het echter toch doen.

Afgelopen donderdag hebben wij kunnen genieten van de staatsliedenscène op het Witte Huis, waar premier Kok president Clinton bezocht. De CDA-fractie gunt die staatsliedenscène en de tuinscène absoluut aan de minister-president; daarvoor behoeft geen enkele twijfel te bestaan. Er zijn in dat overleg echter ook belangwekkende

afspraken gemaakt over de groot-schalige handel in XTC. De CDA-fractie vraagt aan het kabinet een brief aan de Kamer te zenden, waarin wij op de hoogte worden gebracht van hetgeen in dat overleg is besproken. Het zal duidelijk zijn dat wij geenszins de vertrouwelijkheid willen schenden van het overleg tussen de minister-president en de president van de Verenigde Staten, maar er zijn daarna persconferenties geweest en het lijkt ons goed dat de Kamer officieel op de hoogte wordt gebracht van de uitkomst van het overleg, temeer nu in de stukken van de minister van Justitie die op dit moment in vak K aanwezig is, wel over Europese samenwerking wordt gesproken, maar niet over samenwerking met de Verenigde Staten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Marijnissen.

De heer **Marijnissen** (SP): Mevrouw de voorzitter! Deze Kamer wordt geacht de regering te controleren en zij heeft daartoe een aantal middelen. Eén daarvan is het stellen van schriftelijke vragen. Als wij geluk hebben, krijgen wij de antwoorden daarop binnen drie weken. Soms duurt het wel eens zes weken en soms zelfs wel eens nog langer, maar als het goed is, duurt het drie weken. Dat is wat de tijd betreft. Over de inhoud en de kwaliteit van de beantwoording kan altijd verschillend worden gedacht. Daarbij gelden echter wel drie uitgangspunten, namelijk dat ze volledig en juist zijn en naar eer en geweten zijn opgesteld.

Wat wil nu het geval? Afgelopen zaterdag heeft het televisieprogramma Twee Vandaag een brief openbaar gemaakt die het ministerie van Economische Zaken in januari 1995 heeft gestuurd naar het ministerie van VWS ter voorbereiding van de beantwoording van Kamervragen door VWS. Die brief bevat een aantal suggesties waarvan er enkele door het ministerie van VWS zijn overgenomen. Dat stelt op zijn minst voor mijn fractie de beantwoording van de desbetreffende vragen door de minister van